

[Ib Thyregod.]

ændringer i forsikringsaftalelovens § 25, er tilbageholdende med gennemførelse af sådanne regreskrav, såfremt ansvarsforsikring ikke foreligger.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg kan svare det ærede medlem kort, at jeg er ganske enig med det ærede medlem. Vi skal nok være tilbageholdende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Axel Ivan Pedersen* til ministeren for Grønland:

„Vil ministeren drage omsorg for, at gaver, der ydes til offentlige institutioner i Grønland til kulturelle eller andre formål, ikke udnyttes af giverne til reklame for varer, hvis anvendelse kan være samfundsskadelig?“

Axel Ivan Pedersen: Når jeg som medlem af den grønlandske ædruelighedskommission, som landsrådet fandt det påkrævet at nedsætte i 1966, har stillet det pågældende spørgsmål, er årsagen den, at Tuborgfondet har stillet 60.000 kr. til rådighed for den kgl. grønlandske handel til udgivelse af en motorhåndbog for grønlandske fiskere, et formål, som sikkert er udmærket.

Meddelelsen herom var indeholdt i Grønlandsposten nr. 6, ledsaget af et 3-spaltet billede af overrækkelsen. Men i den danske tekst i bladet står der, at KGH af Tuborgfondet har fået bevilget beløbet. Det vil derfor have interesse at vide, om en statsinstitution som den kgl. grønlandske handel har ansøgt Tuborgfondet om penge til det pågældende formål, eller om teksten skjuler en pågående trængen sig frem fra Tuborgs side i reklamemæssigt øjemed.

Man kan vel kun tænke sig, at det sidste må være tilfældet, så meget desto mere som Tuborg for ikke så længe siden fik Foreningen Norden til at gå i gyngen på en reklametryksag om dansk-svensk sprogforbistring, som foreningen distribuerede gennem danske og svenske skoler til forargelse for mange skoleledere herhjemme og ikke mindst i Sverige, hvor man var fornærmet over den vurdering af broderfolket, der lå i at søge gennemført sprogundervisning på øletiketter.

På baggrund af de alvorlige spiritusproblemer, man har i Grønland, og som er en alvorlig trussel mod såvel produktionslivet som samfundslivet i den del af riget, er det, jeg spørger Grønlandsministeren, om han vil drage omsorg for, at den pågældende håndbog ikke kommer til at fremtræde som en reklametryksag for bryggeriets ølsalg i Grønland. Det er nemlig beskæmmende, at man i Grønland kan rejse så alvorlig en anklage som den, der står at læse i samme nummer af Grønlandsposten:

„Danmark har også sin andel i, at spiritussen er blevet det altoverskyggende problem i Grønland“.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Jeg kan i besvarelse af det stillede spørgsmål taget efter dets ordlyd sige, at jeg generelt kan svare det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, at ministeriet for Grønland naturligvis ikke ønsker at modtage gaver, som af giveren kan udnyttes til reklame for samfundsskadelige varer. Hvilke varer der må betegnes som samfundsskadelige, er så straks en anden sag.

Jeg forstår — og det bekræftede det ærede medlem også nu — at det ærede medlem med sit spørgsmål sigter til, at der bl. a. i Grønlandsposten har været vist et billede af Tuborgbryggeriernes administrerende direktør, som overrækker formanden for de grønlandske fiskeres sammenslutning en check på det omtalte beløb til billiggørelse af en motorhåndbog for de grønlandske fiskere, som er strengt tiltrængt, og som de er glade for at få — en håndbog, som også skal anvendes i den teknisk-faglige undervisning i Grønland. Bogen, der nu meget snart foreligger trykt, vil på ingen måde komme til at reklamere for Tuborgbryggeriernes produkter; men der vil på titelbladet komme til at stå, at bogen er udgivet med støtte af Tuborgfondet. Gaven fra Tuborgfondet vil komme til at bevirke, at bogen kan sælges for 16 kr. pr. eksemplar, medens den uden dette tilskud ville have kostet 36 kr. Jeg må også uden blusel oplyse, at den kgl. grønlandske handel for et par år siden udgav en kogebog for Grønland, og at KGH til billiggørelse af bogen modtog tilskud fra Carlsbergs Mindelegat for brygger I. C. Jacobsen. Men ud over, at dette er anført på bogens titelblad, findes der